

štirih slavnih Slovencev: Vodnika, Prešerna, Slomška in Bleiweisa v različnih okvirih in različni velikosti, v jedni ali dveh barvah natisniti na vizitnice, naznanilne kartone, liste in zavitke za pisma. Podobe so krasno izdelane, tisek in popir je od prve tvrdke v tej stroki v Avstriji in tako smemo biti prepričani, da podamo Slovencev eleganten **narodni popir**, katerega bodo gotovo prav veselili.

Bodi vsem rodoljubom priporočeno, da začnejo zdaj posnemati naših bratov na severu tega, ter med seboj si le od **«Krajcarskega društva»** izdane vizitnice in naznanila in pisma pošiljati. Vizitnice pa bi se dale še o marsikateri drugi priliki rabiti, nego se zdaj navadno rabijo. Kako lepa je na pr. na Češkem razširjena navada, da dragim in zaslužnim pokojnikom na krsto polagajo vence, lire in jednake stvari, sestavljene iz samih takih vizitnic, na katere so prijatelji, znanci in častitelji zapisali svoje ime poleg kaknega primernege reka ali verza, ali pa tudi vencem med liste vtikajo take vizitnice; gotovo posnemanja vredna navada! Naznanilni kartoni pa bodo tudi narodnim društvom lahko služili v njih namene, v naznanila, vabila, programe, plesne rede i. t. d. Vsi ti popirji bodo res nekoliko dražji od navadnih, pa gotovo bodo rodoljubom tako ugajali, da bodo prav radi neznatne žrtvice polagali na žrtvenik **«Narodnega Doma»**. V kratkem bode po časnikih se natančneje razglasilo, po kaki ceni, in po katerih trgovcih se bode ta **«narodni popir»** prodajal.

Odbor «Krajcarskega društva».

Prirodopisne novice. Neki učenjak iz Ljubljane nam poroča te zanimive prirodopisne novice: Po Vipavskem je mnogo velikih ščipavcev ali skorpionov, katere ljudje lové ter jih v velikih množinah pošiljajo lekarničarjem na Dunaj, ki delajo iz njih takozvano skorpionovo olje. Trgovina s skorpionji je relativno znatna. Ker pa so se večkrat pritoževali poštni služniki, da so jih pičili skorpionji, ki so se pošiljali v zabojih ali koških, vprašala je deželna vlada kranjska deželni zdravstveni svet, kakó bi bilo pošiljati skorpionje, da bi poštним uradnikom ne bili opasni in da bi tudi ubogi ljudje, ki lové in razpošiljajo skorpionje, ne imeli velikih troškov. Deželni zdravstveni svet je nasvetoval, naj se skorpionji razpošiljajo v luknjičastih zabojih ali sodčkah, ki so pritrjeni v drug večji luknjičast zaboj ali sod. Tako imajo živali dovolj zrakú in ne morejo nikogar pičiti. —

Doktorju *G. J. M. Ederju*, voditelju c. kr. učnega zavoda za fotografijo na Dunaji, posrečilo se je nedavno fotografirati oko t. j. sliko na očesni mrežni kožici kresnice (*Lampyrus splendidula*). Iz te fotografije se dá posneti, kakó daleč vidi ta drobna živalca. Slika na očesni mrežni kožici kaže jasno blizu 350 korakov oddaljeni stolp Schottenfeldske cerkve, cerkveno okno, na okno prilepljeno žrko *R* in celó skozi okno notranjost cerkve. Ta fotografija nam priča, do kakšne popolnosti je že dospela ta lepa umetnost, na drugi strani pa tudi dokazuje, da žuželke s svojimi zloženimi očmi vidijo dalje, nego se je mislilo doslej (Primeri **«Mittheilungen aus der k. k. Lehr- u. Versuchsanstalt für Photographie und Reproductionsverfahren in Wien, Juli, 1890.»**)

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levce** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levce**
Uredništvo in upravnštvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska **«Narodna tiskarna»** v Ljubljani.